

Ειρήνη με τον εαυτό μας

[Ορθοδοξία](#) / [Πνευματική ζωή](#)

[\(†\) Μητροπολίτης Πισιδίας Σωτήριος Τράμπας](#)

«Ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ βραβεύετω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν» (Κολοσ. 3,15)

Ἡ πηγή τῆς εἰρήνης, ὅπως εἶδαμε στὴν προηγούμενη ομιλία μας εἶναι ὁ Χριστός· ὁ «Ἄρχων εἰρήνης». Εφόσον ὁ πιστός Χριστιανός εἶναι σε κοινωνία με αὐτή τὴν αστείρευτη πηγή, ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ διοχετεύεται καὶ μέσα στὴν καρδιά του, ὡς βραβεῖο. **«Ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ βραβεύετω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν»** (Κολοσ. 3,15).

Ἀλλά, τι ἐννοεῖ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, καὶ γενικότερα ἡ Ἁγία Γραφή με τὴ λέξη **καρδιά**; Φυσικά, δὲν πρόκειται γιὰ τὴν σάρκινη καρδιά τοῦ σώματος, ἀλλὰ γιὰ τὴν πνευματικὴ καρδιά, που ἐκφράζει τὸν κρυπτό κόσμο τῆς ψυχῆς. Ἡ πνευματικὴ καρδιά εἶναι τὸ κέντρο τῆς υπάρξεώς μας· τὸ κέντρο τῆς προσωπικότητος τοῦ ἀνθρώπου· ὁ χώρος ὅπου ἀναπτύσσεται ἡ πνευματικὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὅπου ὁ πιστός μπορεῖ νὰ συναντήσῃ με τὴν ἐλεύθερη ἐπιλογή του τὸν Δημιουργό του, τὸν Θεό.

Ἐπιθυμία κάθε ἀνθρώπου εἶναι, μέσα στὴν καρδιά του νὰ βασιλεύει ἡ εἰρήνη. Καὶ ὅπως γνωρίζουμε ὅλοι, ὁ Κύριος, γιὰ νὰ βασιλεύει στὶς καρδιές των ἀνθρώπων ἡ

ειρήνη, ήλθε στη γη και μας έφερε την ποθητή από αιώνων ειρήνη. Όμως, όπως κάθε μεγάλος θησαυρός έχει τον κίνδυνο να συλληθεί, έτσι και ο πολύτιμος θησαυρός της ειρήνης αντιμετωπίζει κινδύνους. Και οι κίνδυνοι αυτοί δεν είναι εξωτερικοί, αφού ακόμη και την ώρα των βασανιστηρίων οι Μάρτυρες διατηρούσαν την ειρήνη στις καρδιές τους, αλλά εσωτερικοί. Ο Κύριος το έχει επισημάνει αυτό: «*Ἐκ γὰρ τῆς καρδίας [τοῦ πονηροῦ ἀνθρώπου] ἐξέρχονται διαλογισμοὶ πονηροί, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνείαι, κλοπαί, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι*» (Ματθ. 15,19). Όλοι αυτοί - και τόσοι άλλοι- πνευματικοί θανατηφόροι ιοί, αν δεν προσέξουμε και τους αφήσουμε να εισέλθουν στην καρδιά μας, η ειρήνη, επειδή δεν μπορεί να συνυπάρξει μαζί τους, εγκαταλείπει την καρδιά.

Πώς γίνεται αυτή η διαδικασία; Στην αρχή ο πειρασμός χτυπάει την πόρτα της καρδιάς, είτε ως πονηρός λογισμός, είτε ως άνομη επιθυμία, είτε ως παρόρμηση σε ένοχη ενέργεια. Η συνείδηση του ανθρώπου, ο πνευματικός αυτός οφθαλμός που μας χάρισε το Άγιο Πνεύμα, διακρίνει τον κίνδυνο και ειδοποιεί την καρδιά να μη δεχτεί την πρόκληση. Αν συμμορφωθεί η καρδιά με τη φωνή της φωτισμένης συνείδησης, σώθηκε από τον κίνδυνο. Όσους πειρασμούς και αν δεχτεί η καρδιά, εφόσον τους αντιμετωπίσει σθεναρά, η ειρήνη θα παραμένει στην καρδιά. Αν όμως, η καρδιά περιφρονήσει τους υπαινιγμούς της συνείδησης και δεχθεί μέσα

της την αμαρτία, τότε η ειρήνη του Θεού εξαφανίζεται.

Αλλά δεν χάνεται κάθε ελπίδα. Όταν καταπαύσει ο εσωτερικός αυτός πόλεμος, και όλη αυτή η αναστάτωση της ψυχής, και ο άνθρωπος θελήσει να πορευτεί προς τον Χριστό, τον «Άρχοντα της ειρήνης», η ειρήνη μπορεί να επανέλθει στην καρδιά. Διότι ο Ειρηνοποιός Κύριος θα δώσει στον μετανοημένο πιστό τη χάρη Του, ώστε και τα πάθη της αμαρτίας να δύναται να νικά, και τους φόβους της ολιγοπιστίας να διαλύει και να βρίσκει ενίσχυση, υπομονή και θάρρος στις δύσκολες περιστάσεις της ζωής. Η πίστη και η πεποίθηση ότι ο Χριστός, που είναι «*ἡ εἰρήνη ἡμῶν*», είναι μαζί μας, δημιουργεί στον πιστό ισχυρό το αίσθημα της ασφαλείας και εξασφαλίζει μόνιμη εσωτερική ειρήνη. Έτσι, η ψυχή γαληνεύει· η συνείδηση ηρεμεί· ο άνθρωπος αισθάνεται συμφιλιωμένος με τον εαυτόν του· δεν γκρινιάζει· δεν καταφέρεται εναντίον του εαυτού του και της τάχα «κακής τύχης» του, όπως κάνουν μερικοί. Η καρδιά γεμίζει με τη χαρά και με όλους τους άλλους καρπούς του Αγίου Πνεύματος. Ο άνθρωπος που έχει ειρήνη στην καρδιά αισθάνεται ότι οι πύλες του ουρανού είναι ανοιχτές γι' αυτόν· ότι οι προσευχές του είναι ευπρόσδεκτες από τον Θεό και ο φιλόανθρωπος Κύριος θα εκπληρώσει τους πόθους του, που είναι σύμφωνοι με το θείο θέλημα. Ο άνθρωπος πλέον, που έχει ειρήνη στην καρδιά, προγεύεται από εδώ την ευδαιμονία και μακαριότητα της ουράνιας Βασιλείας.

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές, αφού τόσο αναγκαίο είναι να διατηρούμε πάντοτε στις καρδιές μας την ειρήνη του Χριστού, ας είμαστε πολύ προσεκτικοί· να μην επιτρέπουμε να εισχωρεί στην καρδιά μας οποιοδήποτε είδος «ιού», που θα προσβάλλει την ειρήνη και θα την απομακρύνει από μέσα μας. Με κάθε μας σκέψη, επιθυμία, και πράξη να επιδιώκουμε να αποκτήσουμε την ειρήνη του Χριστού μέσα μας. Γι' αυτό ας είναι συχνή η ικεσία μας προς το Άγιον Πνεύμα να χαρίζει στον καθένα μας, αυτό το πολύτιμο δώρο Του, την ειρήνη· την ειρήνη, της οποίας οι ευεργετικές συνέπειες για τον άνθρωπο είναι τόσο πολλές και τόσο σημαντικές, που δεν μπορεί κανένας νους να φανταστεί, όπως γράφει ο Απόστολος Παύλος: «*Η ειρήνη, που χαρίζει ο Θεός στους ανθρώπους και η οποία είναι ασύλληπτη στο ανθρώπινο μυαλό, θα φρουρήσει τις καρδιές και τις σκέψεις σας*» (Φιλιπ. 4,7).

Ειδικότερα, θα ήθελα να παρακαλέσω, στη θεία Λειτουργία και σε κάθε Ιερά Ακολουθία, να δίνουμε όλοι προσοχή στις δεήσεις του Λειτουργού, που αναφέρονται στην απόκτηση της ειρήνης· να μη τις προσπερνάμε αδιάφορα. Τα αιτήματα για ειρήνη, να αγγίζουν την καρδιά μας, και κάθε φορά να τα συνοδεύουμε νοερά με θερμότητα και πίστη. Επίσης όταν ο Λειτουργός μας καλεί: «**Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν**», να επιστρατεύουμε τις ψυχικές μας δυνάμεις και να απομακρύνουμε το νού μας από κάθε άλλη σκέψη, που μας φέρνει ταραχή ή ανησυχία και να αφοσιωνόμαστε στα τελούμενα κατά την αγία

εκείνη ώρα της λατρείας μας προς τον Θεό. Και όταν ο Λειτουργός με το «**Ειρήνη
πάσι**» μας ευλογεί, να υποκλινόμαστε ταπεινά και να δεχόμαστε ωςάν από τον ίδιο
το Χριστό την ευλογία της ειρήνης. Καθημερινό δε, αίτημα στην προσευχή μας ας
είναι: «**Κύριε ό Θεός ήμῶν ειρήνην δός ήμῖν**»(Ησ. 26,12). Αμήν.

<https://bit.ly/2lavvaj>